

عنوان مقاله:

اقدام پژوهی: چگونه توانستم کم رویی دانش آموزم را بهبود ببخشم؟

محل انتشار:

ششمین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد از نگاه معلم (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

فاطمه احمدی دلسم - کارشناسی ادبیات فارسی، آموزگار مدیریت آموزش و پرورش شهرستان نوشهر

خلاصه مقاله:

کم رویی یا خجالتی بودن مسئله ای است که از کودکی به وجود می آید و اگر جلوی آن گرفته نشود، این موضوع تا سنین بالاتر نیز برای فرد مشکل ساز خواهد بود. روان شناسان کمرویی و گوشه گیری را رفتاری ناسازگارانه تلقی می کنند که بعضا مزمن و با دوام است. این رفتارها سازگاری کودک را با مشکلات زیادی مواجه می کند و برای زندگی سایر اشخاص که به نوعی با کودک در تماس هستند، عامل مزاحمی به حساب می آید. بسیاری از کلاس های درسی، دانش آموزانی دیده می شوند که آرام، کمرو و خجالتی هستند. این افراد در زندگی روزمره خود اغلب اوقات با اعضاء خانواده و همسالان آشنا بازی می کنند و از غریبه ها اجتناب می ورزند. شرم و خجالت این افراد ممکن است آنها را از اکتساب مهارت ها و آمادگی های لازم برای بسیاری از فعالیت هایی که همسالانشان از آن لذت می برند و یا اصولا برای رشد شخصیت آن ها ضروری است، بازدارد. پژوهش حاضر در قالب اقدام پژوهی وجهت کمک به برطرف کردن خجالتی بودن و کم رویی یکی از دانش آموزان پایه دوم ابتدایی دبستان ابودرستگتجن انجام شده است.

کلمات کلیدی:

گوشه گیری، انزواطلبی، دانش آموز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2081521>

